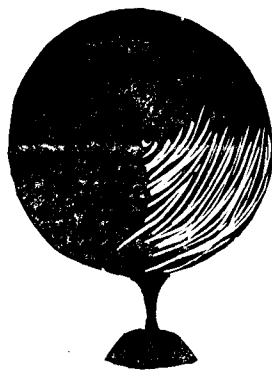


X.Y.Z.

RADIO
PESSIGOLLES

= Com sigui que En Ros té mal a una pota, no podrà cantar aquesta setmana. Hem llogat a la *Bella Dorita* de Tabernes de Valldigne (València), la qual cantarà l'havanera (i de quina manera!) de «Angelina o el honor de un brigadier». Atenció:

«Un rubio en sus ojos
de azul como el cielo,
me presta consuelo,
¡amor ideal!
Y un vivo moreno
me ofrece en su boca
la dulce, la loca
pasión terrenal.
Los dos tipos, los dos tipos me seducen,
y es difícil, es difícil la elección.
Si dejo al moreno
siento un gran vacío;
si al rubio abandono,
mortal languidez.
Dudosa me encuentro;
elige, amor mío...
¿Que elija? Ya elijo:
¡los dos a la vez!»

(Més val que et quedis amb aquell pretendent del teu poble que té cent mil duros i que es posà dol, ressentit de la teva absència).

= Seguidament, el desconegut professor Vila (Quera) ens donarà una impressió futurista titulada: OLOT : 2036:

Es parla molt poc de l'inventor Valero i de les últimes actuacions polítiques.

Quina olla. Tot plegat, res.

Sembla que a l'any 2040 serà un fet la construcció de la piscina. «El Dever», que com se sap des de l'any 2000 és l'únic propagandista, en l'editorial de la setmana passada diu: «El dia de la Mare de Déu d'Agost els olotins podran anar-hi a rentar-s'hi la ullera...»

= —En què s'assemblen els raigs de sol amb les PESSIGOLLES?

—En què quan surten, els mussols s'amia-

guen. (Recordi's que «La Banda de l'Empastre» no ha tornat sortir).

= En la pròxima emissió donarem la lletra de la cançó *Ay! Filo que bien estás...*

Contestacions «Paramunt» i «Paravall»

= Honorable Director de PESSIGOLLES. Simpàtic Director: Ja va per tres vegades que planto pèsols a l'hort i cada vegada els remaleïts ocellots se me'ls mengen. No em podria deixar el mussol per a veure si almenys serveix per a menjar-se els ocells?—Royo.

= Pia. Amb el color del teu vestit fas tornar-me mig *tarumba* quan et veig pel carrer major; però sempre em fas patir, puix que temo que amb les teves rialles no se t'esqueixi la teva *boqueta de pinyó*.—Peret del Bar Casanova.

= A la bonica senyoreta * rà. Cregui que m'agrada d'allò més perquè es distingeix d'un tros lluny, per la seva... *gran alçada*. Però com que jo no em distingeixo d'enlloc, ni d'aprop, per la meua *petita alçada*, no puc exposar-li les meves pretensions, doncs, francament, no goso; me'n dono vergonya, puix que per a poder dir-li alguna cosa a l'orella hauria de pujar al cim d'una cadira.—Un xicot un xic més alt que En Rupit. * Cla.

= *De l'estranger*. Dessie. En mig del fragor de la lluita per a la llibertat d'Etiòpia, m'ha omplert de joia i de satisfacció la lectura de les vostres PESSIGOLLES.—Hallé Selasié.

Som i serem de PESSIGOLLES
(Música de la Santa Espina)

Som i serem de PESSIGOLLES
tan si plou com si fa sol
volem que riguin les notes
i que rabi En Pujol.

La fórmula per ésser bella
no està en l'Orient llunya
sinó en productes **VINYETA**
que són els millors que hi ha.